

maa blive udbetalt to Gange aarlig, saaledes at der i Oktober Maaned udbetales et a conto Beløb. Som Forholdet i Øjeblikket er, faar disse Skoler først i Maj—Juni Maaned 1921 Refusion for de Udgifter, de har haft i Januar Maaned 1920, og det maa derfor siges at være af stor Betydning for Skolerne at faa et Beløb udbetalt tidligere. Jeg maa maaske med det samme henstille til den højtærede Undervisningsminister, at det Beløb af 50 000 Kr., som uddeles efter den højtærede Ministers Skøn til de Skoler, der trænger haardest, maa blive uddelt efter lidt andre Principper end i det sidste Aar og saa vidt muligt efter Forhandling med Dansk Friskoleforening.

Ligeledes vil jeg give min Tilslutning til det af det ærede Medlem Hr. Henningsen fremsatte Ønske om, at det Beløb af 15 000 Kr., der er opført paa Finansloven til de private Skolers Understøttelseskasse, maa blive forhøjet til en 18 000—20 000 Kr., saaledes at det kommer til at svare til det Beløb, som er indbetalt af Friskolelærerne og -lærerinderne. Dette har sikkert været Forudsætningen i sin Tid, og jeg vil derfor henstille, at denne Forudsætning maa ske Fyldest, det er jo et beskedent Beløb. Samtidig vil jeg henstille, at Spørgsmaalet om Efterløn til de private Lærere og Lærerinder tages op til velvillig Overvejelse, saa at der i Overensstemmelse med Tidens Krav snarest muligt kan sikres de gamle veltjente Lærere og Lærerinder en nogenlunde rimelig og økonomisk sorgfri Alderdom. Der er jo paa Finansloven opført direkte Understøttelser paa fra 150 til 600 Kr. til gamle Lærere og Lærerinder. Jeg har for nylig faaet en Henvendelse fra en gammel Lærer, der er højt oppe i Firserne, har været Lærer i 50 Aar og som paa Finansloven staa opført med en Understøttelse paa 600 Kr., om det ikke var muligt, at han kunde faa denne Understøttelse forhøjet med 200 Kr. aarlig. Jeg vil benytte Lejligheden til stærkt at anbefale dette Andragende. Disse Lærere og Lærerinder er jo gamle alle sammen, Mennesker, som har ofret hele deres Liv for deres Ungdoms Idealer, som har viet hele deres Kraft til den frie Børneundervisning, en Virksomhed, som har sat sine Spor i hele vor Undervisning. Nu er de gamle, deres Løn har været ringe, og Dyrtiden tynger dem haardt; derfor vil jeg gerne endnu en Gang anmode den højtærede Undervisningsminister om at tage sig af disse Folk og at tage hele Spørgsmaalet om Efterløn op.

Maa jeg dernæst fremsætte nogle Bemærkninger om Valutaproblemet. Der er ingen Tvivl om, at det baade er det interessanteste og vigtigste af de Problemer, som for Tiden er under Debat, og det er jo en yndet Sport fra radikal og socialdemokratisk Side at angribe Venstre for dets Stilling til Valutaproblemet. Det lyder i Kør fra denne Side: Venstre har intet gjort, det er Venstres Skyld, at vi er ude i den Misère, hvori vi nu befinder os, o. s. v. Vi har set de ærede Medlemmer Hr. Rode og Hr. Hauge anbringe sig selv højt paa Dommersædet og sætte Venstre paa Anklagebænken. Vi hørte forleden Dag det ærede Medlem Hr. Hauge tale formannende til Venstre om Synderen, der skulde omvende sig; der var endnu Naade at finde hos det ærede Medlem, hvis bare Venstre vilde falde til Føje og bøje sig for det ærede Medlems Ønsker. Men hvis ikke Venstre vilde bøje sig, ja, da ve Synderen, som nok skulde faa sin velfortjente Straf, naar den Tid kom. Det kunde maaske i denne Forbindelse være værd at undersøge, hvad de samme ærede Medlemmer har gjort for at afværge den Valutanød, vi nu er ude i, det kunde være værd at undersøge, med hvilken Ret de Herrer sætter sig paa Dommersædet, hvilken Adkomst de har til at føre det store Ord paa dette Omraade. Thi det er jo de to ærede Medlemmer, der i meget nært Samarbejde, dels som Indenrigsminister og dels som fremtrædende Medlem af Den overordentlige Kommission, har ført an i den økonomiske Politik gennem de sidste 7 Aar. Det kunde derfor være værd at undersøge, hvilke Veje de er gaaet, og hvilke Maal de har naaet. Jeg hørte nok i Lørdags, at det ærede Medlem Hr. Rode talte om, at Landets Produktion ikke var i Stand til at klare hele Situationen — den kunde nok hjælpe til, men ikke helt klare den —, og vi hørte en stærk Formaning fra det ærede Medlems Side til Landbruget om at forstaa Industriens vanskelige Stilling. Jeg er ganske overbevist om, at der indenfor Landbruget er en levende Forstaaelse af Produktionens Betydning, ikke blot Landbrugsproduktionens, men ogsaa Industriproduktionens, en levende Forstaaelse af, at Produktionen maa opbøjes. Men jeg tror, at der samtidig er en levende Følelse af, at det ærede Medlem Hr. Rode ikke i de 7 Aar, han har ført an i den økonomiske Politik, kan siges at have haft den samme levende Forstaaelse af at hjælpe vore Erhverv. Jeg synes derfor ikke, at det ærede Med-